

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת וילך תשפ"ב

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ו:

"כיוון דקדייקת בתראי כולי האי לא מצינא דאדור בהדך".

גמרתנו השבוע מביאה את דברי חכמים שאדם אינו יכול להשביע את אשתו שלא לקחה לעצמה מביתו חפץ או מאכל, ומסבירה: אשה אינה יכולה לגור עם אדם שאינו מאמין בה, זה ממש כמו לגור עם נחש... לא פחות.

המושג 'כבדהו וחשההו' לא נאמר בביתנו! אנו נדרשים ומחויבים לתת אמון בבני משפחתנו. אי אימון בסובבים אותנו, יגרום להם ולנו לחיי גהינים וחורבן, וימנע מהם כל התפתחות בריאה.

בירושלים שלפני כמאה שנה, נשלח בְּרָלָה בן השטים עשרה, בן לאחד מצדיקי ירושלים, להביא את כסף ה'חלוקה' מהכולל. זו הייתה ההכנסה החודשית במשפחתם, אך הילד, כמו ילד, רדף אחר חתולים ויונים, והכסף נעלם. בבית זכה לנזיפה הגונה מאביו על רשלנותו. למחרת ניגש האב למשרדי ה'כולל' וסיפר על ה'פנצ'ר' שקרה... לשמחתו הסכים המנהל להעניק לו שוב את ה'חלוקה' החודשית. כמה הופתע ברל'ה כשבערב ביקשו אביו בשנית לסור למשרדי הכולל ולהביא את הכסף. הוא השתהה בחוסר אמור, אך האב הרגיעו: "אמת, אתמול התרשלת, אך לאחר שננופת, בטוח אני שאתה יודע איך שומרים על כסף". באצילותו השיב האב לילד את האמון בעצמו ובנה את נפשו לנצח.

איך זה קשור אלינו?

אם נשכיל לתת אמון בילדינו ובסובבנו, נעניק להם מתנת נצח - בסיס איתן ובטוח לגדול ולהצליח.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ו:

"אדם חשוב שאני"

הגמרא השבוע מספרת על רב נחמן שהשתמש בהיתר הלכתי כלשהו, וחזר בו, תוך שהוא מסביר: אדם חשוב - אנשים לומדים ממעשיו. חוששני שיבואו להשתמש בהיתר שלא כהלכה.

דין אחד להנהגה האישית של האדם, ודין אחר להנהגה הפומבית שלו. האנשים שסביבנו לומדים ממעשינו. לא נוכל לפטור עצמנו בטענת "נהגתי כהלכה", לפני שיהיה לנו ברור שאף סביבתנו תחשבן את האופן המותר, וחלילה לא תלמד מאתנו הנהגה פסולה.

באחד מביקוריו של הרב עובדיה יוסף, אשר במקום גדולתו שרתה ענוותנותו, בערי השדה, התפלל הרב מנחה עם הציבור. על פניו של מלווהו נראו סימני פליאה, "מה מטריד אותך?" שאל הרב המקומי את המקורב, והוא השיב: "מוזר, הרב שכח את משקפי הקריאה בביתו, בלעדיהם אינו יכול לקרוא, כיצד הוא קורא מתוך הסידור?". לאחר התפילה הפנו השניים את השאלה לרב עובדיה: "אכן" השיב הרב "אני משתמש בסידור גם כשאני מצליח לקרוא מאומה, אם אתפלל ללא סידור, הרי ללמדו ממני להתפלל ללא סידור".

איך זה קשור אלינו?

ישנם מקומות שבהם צריך כל אחד לנהוג כ"אדם חשוב": אתה שגריר! רואים אותך, למדים ממך! חובה עליך לשים לזה לב ולהתנהג באופן שלא תצא תקלה תחת ידך.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ה:

"טוב שכן קרוב מאח רחוק".

בגמרתנו השבוע אנו למדים: מעשה בחולה אנוש [שכיב מרע] שרגע לפני פטירתו הספיק לצוות: "נכסי לטוביה!", ומת. לבית הדין הגיעו שני אנשים ששם 'טוביה' וטענו שאליהם התכוון הנפטר. נפסקה ההלכה שאם האחד שכן והשני קרוב, יש להעדיף את השכן, שכן דעתו של אדם קרובה לשכניו יותר מלקרוביו, כמאמר הפסוק במשלי: "טוב שכן קרוב מאח רחוק".

יכולים אנו ללמוד מכך על הייחס הראוי לשכנינו, כן, אלו שאנו פוגשים בכל יום וחייהם משולבים בחיינו - האם אנו מתנהגים אליהם כראוי, מאירים אליהם פנים!?

בשכנותו של הרב שך התגורר זקן גלמוד, ניצול שואה. באחד הימים הבחין הרב בתוגה על פני שכנו, משהתעניין לשלומו התאונן השכן: "אני מתגורר לבדי, אין לי קרובים והשעמום אוכל בי...". "מאז שרעייתי נפטרה גם אני סובל מאותו בעיה...", הפתיעו הרב, "שנינו בודדים בעולם, אולי נפתור את בעיותינו ביחד!? מה דעתך שמדי פעם אסור לביתך, יחד נבשל תבשיל חם ונשוחח...!?!". וממחשבה למעשה - בשנים הבאות, מפעם לפעם היה הרב שך סר לבית שכנו ומקדיש מזמנו היקר לשיחות על דא ועל הא.

איך זה קשור אלינו?

ניקח את דברי הגמרא 'למעשה', לכולנו יש שכנים, הבה וניתן להם את הייחס הנכון למעלתם, הן "טוב שכן קרוב מאח רחוק...".